СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ — Рік ... Число 62. Джерзи Сіті, Н. Дж., четвер, 15. марта, 1923. — VOL. XXXI. No. 62. Jersey City, N. J., Thursday, March 15, 1923. — THREE CENTS

ЗВІТ КОНТРОЛІ ФОНДУ НЕГАЙНОЇ ДОПОМОГИ РІДНОМУ КРАЄВИ

З рамени „Обєднання Українських Організацій в Америці" відбулась дня 19-го лютого ,1923, у льокалі цеї організації контроля фінансового діловодства Галицької Місії в Вашинґтоні, Д. К., за час від 15-ого серпня, 1922, до 19-ого лютого, 1923. По переглянению всіх відповідних книг, чеків, квітів і т. п. контроля найшла, що слідує:

ЗАГАЛЬНИЙ ПРИХІД:

З переносу Національної Позички Свободи	$3,428,09
Фонд Негайної Допомоги	24,159.93
Разом	$27,588.02

ЗАГАЛЬНИЙ РОЗХІД:

Тикети службових поїздок	$426.85
Подорожні видатки	299.99
Канада (подорож і представн. З. У. Н. Р. в Канаді)	1,272.57
Офіс	525.00
Платні урядників (включ[illegible] 1923)	2,700.00
Канцелярійні видатки	158.05
Меблі	120.00
Телефон і телеграми	40.17
Дрібні видатки	27.05
До уряду на руки д-ра Е. Петрушевича,	16,130.30
Разом	$21,609.98

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Загальний прихід	$27,588.02
Загальний розхід	21,609.98
Остає в касі	$5,978.04
З чого на банковій книжці	5,429.37
В чеках	388.00
Готівка	160.67
Разом	$5,978.04

Контраля найшла всі книги у взірцевім порядку та переконалась, з представлених їй документів, що всі гроші відсилається до властивого місця призначення, згідно з бажанням жертводавців.

Контроля також по переглянению коштів подорожі і всіх других видатків, постановила піднести з признанием велику ощадність господарки Місії.

Филаделфія, Па., 19. лютого, 1923.

ЗА КОНТРОЛЮ З РАМЕНИ „ОБЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРҐАНІЗАЦІЙ В АМЕРИЦІ":

о. Лев Левицький, Михайло Дармограй, Др. В. Коваль, Дмитро Штогрин, Іван Боросевич, Теод. Грицей, С. Дембицький.

СУД КАЖЕ, ЩО „ПРОТИ-САЛЬОНОВА ЛІҐА" Є ПОЛІТИЧНОЮ ОРҐАНІЗАЦІЄЮ

ОЛБЕНІ, Н. Й., 13. марта. — Судия Едлис Дж. Стейлі з тутешнього нюйорського стейтового найвисшого суду видав нині рішенне, що так звана „Протисальонова Ліґа (Аанти-селун Ліґ) є політичною орґанізацією і мусить подавати зіставленне своїх приходів і видатків стейтовому державному секретареви.

Сей рішенець видав він на жалобу противників прогібіції, котрі віддали сю справу судови.

ПОЧТОВИЙ УРЯД В НЮ ЙОРКУ ХОЧЕ ПРОГНАТИ 1,800 РОБІТНИКІВ

НЮ ЙОРК, Н. Й., 13. марта. — Почтмайстер нюйорської почти Едвард М. Морґан, заявив нині, що згідно з вказівками з Вашинґтону обмежить почтову службу в Ню Йорку.

Тепер в Ню Йорку на почтах є 15,000 робітників (клерків) і 1,800 помічників. Всі ті помічники небавом мають бути усунені зі служби.

Ходить о введенне системи ощадности, задля якої буде теж строгійша контроля над працею і обмеженне прилюдних виґід для публики.

Ся ощадність виглядає дивною, бо тепер нюйорська почта приносить місячно $2,000,000 чистого зиску. Тарік нюйорська почта мала приходу 56 міліонів, а що видатки виносили всього не цілих 27 міліонів долярів, то чистий зиск був $29,000,000, або понад 2 міліони долярів місячно. Кромі того, як заявляють з почтових кругів, бизнес нюйорської почти щораз то зростає і також зростають приходи.

Керманичі почти хотять переводити всякі можливі ощадности й обмеження коштом чорноробів-робітників, які і так лихо платні і праці мають доволі.

РЕПУБЛИКАНСЬКІ БУНТІВНИКИ ЗРОСТАЮТЬ ЧИСЕЛЬНО

ВАШИНҐТОН, Д. К., 14. марта. — Число бунтівників серед републиканських послів в палаті послів Конґресу зросло вже значно. Кажуть, що воно досягло до 60.

Се занепокоїло поважно републиканських лідерів, бо вони можуть дійсно рішати при усіх виборах і постановах в палаті послів.

СЕНАТОР ЛЯ ФОЛЛЕТ ПРОТИ СТЕНДЕРД ОЙЛ КОМПЕНІ

ВАШИНҐТОН, Д. К., 14. марта. — Сенатор Ля Фоллет виступив проти звіту нафтової компанії Стендерд Ойл Компені, який вона предложила комісії сенату.

Він заявляє, що ся компанія управляє монополь і заповідає боротьбу проти сього монополю на слідуючій сесії сенату.

$27,800

зібрано досі на Фонд Негайної Допомоги Рідному Краєви

До повної суми $30,000 не достає всього $2,200.

100 українських громад по 22 доляри, або 220 українських товариств по 10 долярів, або 2,200 українських громадян і громадянок по 1 долярови — може довершити Фонд дуже скоро до повної суми.

Але ще скорше Фонд буде довершений, як рівночасно про се подумають і ПОДБАЮТЬ: ГРОМАДИ, ТОВАРИСТВА, ГРОМАДЯНИ І ГРОМАДЯНКИ — всі разом, і кожді зосібна.

Допильнуйте-ж, аби вже Фонд довго не проволікався, але закінчився з повним успіхом в найблизших днях!

КОШТИ ЛОЗАНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Кошти лозанської конференції обчислюють на 7 міліонів швайцарських франків. Денні видатки учасників конференції виносили 50.000 франків. Кошти телеграм і телефонів, якими пересилано дневникарскі звіти обчислюють на 1 міліон швайцарських франків.

НАСТУП НА ТАЙНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ У ЛЬВОВІ

Львівська жидівська газета „Хвиля" доносить: Пос. Прушиньскі й тов. з табору „Хієни" внесли в польськім соймі до уряду інтерпеляцію в справі толерування тайного українського університету, що істнує у Львові. Інтерпелянти вказують на бойкот польського університету у Львові з боку української молоді, котра студіює на тайнім українськім університеті. Українські студенти виїздять на дальші студії до Праги, Відня, Ґрацу, Данціґа й Берліна, де їм вчислюють літа студій, відбутні на тайнім університеті. Інтерпелянти домагаються замкнення цього університету, потягнення до відвічальности влади за толерованне цієї інституції і потягнення до відвічальности доцентів того університету, які викладають на українськім університеті, хоч є державними урядовцями.

НАФТОВА ПРОДУКЦІЯ МЕКСИКА

Мексико продукує 26% нафтової продукції всього світу. В 1920 році там добуто 200 міліонів цистерн. Злучені Держави випродукували в 1921 р. 469 міл. цистерн — себто 41 прц. усієї світової продукції. Нафтові терени Мексико обіймають простір від 20 до 60 міліонів гектарів, а з того експльоатується всього 25,000 гект. Мексиканські закопи дають по 50,000 до 100,000 цистерн на день, значить один мексиканський закіп дає за рік стільки скільки американський за пять або десять літ. Більшість мексиканських анфтових піль належить до американських нафтових піль належить до американських капіталістів. 75 прц. усієї нафти вивозиться до Злучених Держав.

САМОСТІЙНІСТЬ КАНАДИ

2 марта підписано у Вашинґтоні договір між Злуч. Державами і Канадою в справі рибовоства. Се перший договір між тими державами, на якім нема підпису амбасадора Великої Британії.

ПОВІДОМЛЕННЄ.

Сим повідомляєся всіх членів Товариства Українських Робітників відділ 11, в Занесвіл, Огайо, що дуже важні збори Товариства відбудуться в неділю 18-го марта с. р. о год. 1.30 пополудни в домі під числом 1309 1-2 Путнам Евню на котрі всіх членів і урядників взиваєсь явити точно в означенім часі і місци. Урядники мають принести всі книги урядові і регалія. Неявившися члени заплатять кару $1. а урядник $2. евентуально будуть суспендовані і позбавлені всіх прав до Товариства і У. Н. Союза.

Михайло Карпчук, предс.

ТЕАТР І КОНЦЕРТ В ВАҐОНІ

На днях в Анґлії був бездротний телефон предметом дуже цікавого експеріменту. Подорожні, що їхали поспішним потягом з Лондону до Ліверпул, мали нагоду при помочі цього телефону вислухати цілої штуки і концерту з Лондону. Вислід мав бути так добрий, що подорожні виразно чули поодинокі слова.

ФЕДЕРАЛЬНА КОМІСІЯ ДОСЛІДЖУЄ ВІДНОСИНИ В УГОЛЬНОМУ ПРОМИСЛІ

Як відомо, в осени минулого року федеральним урядом було наставлено так звану Угольну Комісію задля „ствердження фактів" та досліджения відносин пануючих в американському угольному промислі. Між іншим, комісія має прослідити „відносини, в яких продукується уголь" а за тим і відносини, в яких воно не продукується, справу страйків, їхних причин і страйкових конфліктів. При тім комісія наткнулась на часті жалоби з приводу нарушення конституційних, горожанських та особистих прав робітників, особливо підчас страйків та індустріяльних суперечок. Одначе, як сказано, в одній з послідних оповісток вугільної комісії, предложений її доси матеріял не вистає для того, щоб вона могла прийти до якого-небудь заключення, і тому звертається до майнерської юнії, до окремих майнерів та взагалі до інтересованої в тій справі публики, одинаково горожан як і чужинців щоб подати її окремі випадки нарушення прав прислугуючих мешканцям сего краю на основі конституції і закона, з окрема случаї насильства та незаконних вчинків, від яких вони потерпіли, з поданием часу й місця, коли воно сталося, свідків та інших доказів.

КАНАДА ТРАТИТЬ 24 МІЛІОНИ ДОЛЯРІВ

Бувший премієр Великої Британії Герберт Г. Есквит, розсудив спір між Канадою і Великою Британією в справі вирівнання довгу Великої Британії для Канади з часу війни. Канади з часу часу війни. Канада домагалася $32.900,000, Велика Британія казала, що Канаді належиться тільки 8.000,000. Есквит признав рацію Великій Британії.

Спір був наслідком трансакцій між Канадою і Великою Британією з часу війни. Велика Британія дістала тоді від Канади звиж міліярда долярів. Зі своєї сторони Велика Британія достарчала канадійській армії поживи, убраня і амуніції, а також гроший на платню жовнірам. Рахунки вирівнано в марті 1920 р. В тім часі Велика Британія була ще винна Канаді звиж 100 міліонів долярів. Гроші Великої Британії були тоді впали сильно на вартости. Велика Британія платила ними свій довг і рахувала їх по звичайній вартости. Канада на такий рахунок не годилася і через те дійшло до мирового суду.

АЛБЕРТІЙСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО МАЄ БІЛЯ ДВА МІЛІОНИ ДОЛЯРІВ НЕДОБОРУ

ЕДМОНТОН, Алта. (Канада). — Вже другий рік за рядом албертійське правительство (фармерське) стрічаєся з великим недобором. Правда недобір за 1922 не так великий як був в 1921 р. але все таки він творить поважну суму гроший, бо аж один міліон, 900 тисяч, 320 долярів і 49 центів. Недобір в 1921 виносив два міліони, 118 тисяч, 209 дол. і 60 цнт. — Недобір в мин. році повстав з сьої причини, що видатки провінції виносили поверх 11. міліонів а приходи лише поверх 9 міліонів.

Річ отже зовсім ясна, що як видається більше, ним отримується то недобір є одиноким наслідком.

САСКАЧЕВАНСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО МАЄ ПОНАД МІЛІОН ДОЛЯРІВ НАДВИШКИ

РЕДЖАЙНА, Саск. (Канада). — Що саскачеванське ліберальне правительство уміє господарити — видно найліпше з того, що протягом одного року, який закінчиться 30. цвітня с. р. воно буде мати в касі біля 1.200,000 долярів надвишки.

Такою надвишкою не може похвалитися жадне т. зв. фармерське правительство.

МИКОЛА ЛЕНІН СПАРАЛІЖОВАНИЙ

В МОСКВІ ОГОЛОШЕНО УРЯДОВО, ЩО РОСІЙСЬКИЙ САМОДЕРЖЕЦЬ ПТЕРПІВ ПАРАЛІЖ РУКИ І НОГИ, ТА ЩО ВІДНЯЛО ЙОМУ МОВУ.

МОСКВА, 12. марта. — Нині в Москві було свято з приводу шестих роковин смерти російського царя Миколи II. і тому часописі не появились друком. Але „уряд" вважав за потрібне видати надзвичайне видание дневника „Правда", в якому оголосив великими черевками вістку про тяжку недугу голови „совнарокма" (совєта „народніх" комісарів) Миколи Леніна.

В тій оповістці сказано, що Микола Ленін (Володимир Ілїч Улянов) вернувся до праці дня 3. жовтня м. р. Але по двох місяцях знову занедужав. Тоді лікарі заборонили йому працю, а спеціяльно заборонили йому займатись політикою і читати газети. Він слухав лікарів, одначе мимотого в останніх днях знову тяжко занедужав. Длятого „уряд" рішив оголошувати в бюлетені про стан його недуги.

Досі оглошено вже два бюлетені. З них виходить, що Ленін дістав параліж одної руки, одної ноги і в голові, так що навіть відняло йому мову.

На подужанне вже нема надії.

Ся вістка викликала велике розхвилюванне умів серед публики в Москві.

ФРАНЦУЗИ ГРОЗЯТЬ НІМЦЯМ КРОВАВОЮ ПІМСТОЮ

ЕССЕН, Німеччина, 13. марта. — Французька окупаційна влада оголосила в окрузі Реклінґгавзен, що колиб на будуче ще убито французьких жовнірів або уладжено на них засідку, то буде розстріляний посадник міста Бір і 4 других урядовціє того міста, яких Французи взяли яко закладників.

ФРАНЦУЗИ ЗАБИРАЮТЬ СИЛОЮ НІМЕЦЬКІ УГЛЕВІ ЗАВОДИ В РУРЩИНІ

ЕССЕН, Німеччина, 13. марта. — Французька цивільна місія, яка сюди прибула під проводом Коста, ґенерального інспектора копалень, щоби видістати „воєнне відшкодованне" в углю від тутешніх німецьких промисловців, зачала вже свою роботу. Відділ інжинірів разом з батальоном французької піхоти закопив нині німецькі державні коксові заводи, де було готового коксу 1,000 тон.

Війско наказало 50 спровадженим польським і німецьким робітникам ладувати кокс на зелізничі вози.

Французи кажуть, що вони сподіваються, що за кілька днів стануть вивозити щодня по одному поїздови коксу до Франції.

В тих заводах було 2,000 німецьких робітників. Вони виступили до страйку, як тільки прибули французькі інжиніри, але опісля вернулись. Один з німецьких аґітаторів взивав їх, щоби страйкувати до останку. Робітники вкінці годились на страйк, але домагались, щоб їм заплачено 2-місячну платню згори. Одначе управителі заводів відмовились вволити їх волі.

Коли інжиніри відійшли із заводів, робітники зачали наново працю.

Другий відділ французьких інжинірів, також під ослоною піхоти, удався до заводів Тіссена в Дуісбурґу. Німецькі аґітатори і там взивали робітників до страйку.

ФРАНЦУСЬКО-БЕЛЬҐІЙСЬКА ЗГОДА ЩОДО СТРІЛЯННЯ ЛЮДИЙ

БРУКСЕЛЯ, столиця Бельґії, 13. марта. — Бельґійські часописі одушевлені французько-бельґійською згодою у постанові, щоби за всяку ціну видобути з Рурщини угле, якого хоче Франція і Бельґія.

На нараді премієрів Франції і Бельґії постановлено стріляти в Рурщині людий, які нападали би на окупаційні війска.

АНҐЛІЙСЬКА ГРАФИНЯ ВІДДАЛА СОЦІЯЛІСТАМ СВІЙ ДІМ НА НАРАДИ

ЛОНДОН, 13. марта. — Графиня Ворвик предложила робітничим провідникам, щоби вживали її гарного дому в Істер Ладж, недалеко Данмав, на свої конференції і приняття заграничних делеґатів.

Провідники робітників приняли пропозицію і вибрали комітет, який має удатись до графині, щоб обговорити подробиці переняття дому.

ПРОТЕСТАЦІЙНИЙ ҐЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК

МАДРИД, столиця Еспанії, 13. марта. — Робітничі юнії проголосили нині в Еспанії 24-годинний ґенеральний страйк яко протест проти убиття в Барселоні минулого тижня провідника синдикалістів, Ной Дель Сукре.

АНҐЛІЙСЬКИЙ ПОСОЛ КАЖЕ, ЩО ВАРТА ПРИЗНАТИ БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ УРЯД ДЛЯ БИЗНЕСУ

БЕРЛІН, 12. марта. — Сюди прибув з Росії анґлійський посол К. М. Кенворті, котрий там був чотири тижні, щоб на місці пізнати, чи слід Великій Британії признати російське большевицьке правительство.

По повороті він каже, що він є за тим, аби Анґлія признала се правительство.

Він заявив, що нема там ані великого пиянства ані великого хабарництва, бо большевицька влада за се карає карою смерти. (А якби там не було кари смерти?)

Посол Кенворті каже, що в Анґлії буде побиватись за тим, аби анґлійське правительство признало большевицький уряд, бо се богато поможе анґлійським капіталістам робити бизнес в Росії і видобути від большевиків усякі концесії. В Москві, каже він, Німеччина має свою повноправну амбасаду, до якої большевики приділили свого спеціяльного агента, котрий має улекшувати і прискорювати полагоду всяких німецьких бизнесів і концесій. Натомість Анґлійці й Американці мусять ждати на полагоду таких справ цілими тижнями.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА.	
Three cents the copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates.		В Джерзи Сити і заграницею.	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
За оголошення редакція не відповідає.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

СПРАВА СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ ПЕРЕД АЛІЯНТСЬКОЮ КОНФЕРЕНЦІЄЮ АМБАСАДОРІВ В ПАРИЖІ

Телеграми з Парижа вже другий тиждень подають до відома, що туди приїхала польська делеґація з Варшави, яка робить заходи, щоби аліянтська Конференція Амбасадорів признала Польщі ту східну границю, яку їй признали дня 18-го марта, 1921, московські большевики на мировій конференції в Ризі, столиці Латвії. З тою границею Поляки хотіли би, щоб аліянти признали їм і Східну Галичину.

В той спосіб Поляки хотять, щоб аліянти признали їм українські землі: Холмщину, Полісся, Західну Волинь і Східну Галичину, а також західну Білорусь і західну частину Литви.

Не легка се річ аліянтам зробити такий промах, який їм підсувають Поляки, бо вони знають, що про землі, які давнійше належали до Росії а відтак до України, вони не мають жадного права рішати, а щодо справи Східної Галичини то не мають права нарушувати постанов, які самі видали про сей край, і які ще й другим державам веліли підписувати.

Але з другої сторони їм не тяжко зробити і не легку річ. Не тяжко їм і допуститись безправства. Допустились у справі Бесарабії, у справі Буковини та інших країв і народів, так не тяжко їм сим шляхом іти і далі. Не тяжко їм рішати про землі, що належали до Росії, а потім до України, хотяй до сього не мають ані найменьшого права. Не тяжко їм теж допуститись безправства у справі Східної Галичини та ломити постанови свої власні і Ліґи Народів.

Але якби аліянти допустились ще й того злочину, то тільки запевнять недалеку війну і нові нещастя у Східній Европі. Може того вони не хотять, але те осягнуть з усією певностю і всіми подробицями.

Бо народи український, білоруський і литовський ніколи не згодяться оставати в злочинній тюрмі народів, названій Польщею, і поти будуть лити кров, поки та соромна ляцька неволя над ними не скінчиться. Аліянти нині побиваються за нафту у Східній Галичині, але польська розбишацька окупація того краю їм сеї нафти не забезпечить. Навпаки, вона поставить галицькі нафтові поля у велику небезпеку і загрозу руїни, бо накличе на той край ірляндські способи самооборони.

Ми певні, що се скаже аліянтській Конференції Амбасадорів Українське Правительство Петрушевича. Але добре було би, щоб Конференція почула також голос українського галицького народу з Галичини, із Злучених Держав Америки, з Канади і з Бразилії. Тоді вона бачила би, що з Правительством Петрушевича стоїть твердо увесь нарід і мусіла-б бути дуже обережною при вирішуванню долі частини 40-міліонового народу. — Длятого й Українці з Америки повинні теж тепер ще обізватись.

УКРАЇНСЬКА РЕЗОЛЮЦІЯ В КАНАДІЙСЬКОМУ ПАРЛЯМЕНТІ.

Канадійський тижневик „Український Голос" у виданню з 7-ого с. м. пише:

В додатку до короткої нотатки в минувшім числі Українського Голосу про долю резолюції посла Кембела в канадійськім парляменті в справі Галичини і Буковини вважаємо за потрібне подати ще кілька заміток.

Від самого кінця війни канадійський уряд, зразу консервативний, а опісля ліберальний, давав на міжнародніх зїздах і конференціях поміч Українцям у їх змаганнях до утворення самостійної держави. Ся поміч була дуже цінна і передівсім завдяки їй галицьке питанне досі не є полагоджене в некористь Українців. Що воно досі не полагоджене в користь Українців, за се не можна винити Канади, хочби лише тому, що голос Канади на міжнародніх конференціях не має надто великої сили. Зрештою, навіть такі держави як Велика Британія і Франція мусять собі в ріжних справах всесвітньої політики робити уступки, а не мають сили одна другій диктувати.

Притім треба ще на одно звернути увагу. Канада давала Українцям цінну поміч, але представаники Канади не мали санкції парляменту на свої заходи в сій справі. Вони робили Українцям приятельську услугу, але наражались на те, що опозиція могла колинебудь зробити їм за се в парляменті ґалабурду. В дійсности деякі органи преси вже підносили негодовання проти правительства Канади, що воно мішається в несвої справи, коли вспоминається за Галичину.

В таких обставинах резолюція посла Кембела була якраз на часі. Вона немов потягнула парлямент за язик; приневолила партії в парляменті висловитись. Але партії мусіли зазначити своє становище не з тої нагоди, що хтось хотів зганити правительство за його інтервенцію в европейських справах. Навпаки, — причиною було домаганне, аби правительство робило в справі Галичини ще більше, ніж досі.

З сеї нагоди вивязалася в парляменті дебата. І ся дебата була для Українців вповні вдоволяюча. Проти інтервенції Канади в справі Галичини не піднісся ані один голос. Усі бесідники були за тим, аби Канада дальше помагала галицьким Українцям. Усі бесідники відносились до Українців з найбільшою прихильностю. А представники правительства впевняли, що вони на Зборі Ліґи Народів робили, що могли. З уваги на се посол Кембел вважав, що він через сю дебату вповні осягнув свою ціль і тому відкликав резолюцію. Представники Канади дістали від парляменту заохоту продовжувати свої старання у справі визволення Галичини від польської окупації.

ФАТАЛЬНИЙ ВУЗОЛ.

Нові чутки про скоре вирішенне справи Східної Галичини. — Чому ця справа ще досі не є вирішена? — Неоправдані нарікання.

(Від спеціяльного кореспондента „Свободи").

В останніх днях знова закружляли в заінтересованих колах уперті чутки про скоре вирішенне справи Східної Галичини.

Ствердженне цих чуток знаходимо в останнім числі „Курера Львовского", де стоїть уміщена така телеграма від власного кореспондента з Варшави:

„Рада амбасадорів на засіданню з дня 21. сього лютого постановила на внесок французької делеґації безпосередно і остаточно залагодити справу східних границь Польщі, які досі не дістали офіціяльного визнання.

Як до відуємось, безпосередним приводом до тої ухвали послужили кроки міністра закордонних справ Скшиньского й лист президента міністрів до Пуанкаре, в якім листі ґен. Сікорскі підніс конечність остаточного залагодження тої справи.

У Французьких політичних колах панує опінія, що французький уряд підтримає ту справу дуже прихильно.

Рішення треба очікувати в однім з найблизчих засідань ради амбасадорів."

Скидаючи більшу частину наведеної телеграми на конто звичайної польської брехливости й пригадуючи собі відому засаду, що „бажанне є матіррю думки," не можна проте не припустити, що якісь підстави для такого рішучого комунікату конче мусять бути. Що це власно так, це стверджує також останнє число „Укр. Прапора," де знаходимо такі слова, та ще й підчеркнені:

„Якраз стоїмо напередодні вирішування нашої східногалицької проблеми, що стверджують теперішні переговори причасних держав Антанти над нашою справою. а що навіть признає і польський уряд у Варшаві, як це показує комунікат з його останнього засідання, як також факт негайно висилки польських делеґатів (Пшездецкого й Лукасевіча. — Р.) у справі Сх. Галичини до Парижа."

Справа, очевидно, справді зсунулася з мертвої точки, коли про її скоре вирішенне, чи вирішуванне, одноголосно твердять такі ріжні й протилежні жерела. Щоб, однак, зясувати собі справу, як треба ставитись до цих чуток і які шанси дійсно має справа Сх. Галичини на вирішенне **в нинішню хвилю,** для цього треба наперед одповісти собі на запитанне, чому **до сього часу** справа Сх. Галичини не зістала вирішена.

На це істнують ріжні погляди. Одні кажуть: серед инших справ міжнародного життя, якими головні держави Антанти мусіли в повоєнних роках займатися, справа Галичини видавалась їм менш наглою, що може почекати... Другі знов кажуть: „справу Східної Галичини програла українська дипльоматія". Нарешті, є ще третій погляд. Висловив його дня 7. сього лютого італійський державний підсекретар закордонних справ Ернесто Вассало в урядовій відповіди на інтерпеляцію послів Прунотто і тов. у справі Сх. Галичини.

„Коли до сього часу, — сказав, між иншим, Вассало, — Галичина лишилась під фактичним окупаційним режимом і в цій справі не повзято ніякого остаточного рішення, то **причина сього лежить у делікатности питання, яке неможливо розвязати без належної оцінки всіх елементів, які в нім містяться."**

Можемо з цілком спокійним сумліннем одкинути перші дві думки, як не витримуючі найменшої критики. Сказати, що справа Сх. Галичини здавалась великим державам „менш наглою, що може почекати" — значить просто розминатися з правдою. Дуже наглою та пильною вважали великі держави цю справу, бо це видно з того, що не проходило ані одної міжнародної конференції чи наради (Спа, Ґенуя, збори Ліґи Націй) без того, щоб ця справа не виринала й не ставала на порядок денний. Сказати знов, що „наша дипльоматія програла справу Сх. Галичини" — значить нічого не сказати або сказати нісенітницю, достойну каварняного політика.

Натомісць поясненне італійського уряду є одиноким, згідним з дійсністю. Італійський уряд, загалом прихильний до українських жадань, не має ніякої підстави ховатись за словесними параванами й дурити свій парлямент вигадуваннем небувалих причин і перешкод. Устами підсекретаря Вассало промовила тут сама неприкрашена дійсність.

Справді, справа Сх. Галичини — це незвичайно делікатна, заплутана й фатальна справа. Не можна сказати, що міжнародні чинники не хотять її розвязати: вони **не вміють і не можуть** цього зробити. І на перешкоді тут стоять ті ріжнородні й протилежні елементи, про які говорив Вассало, але яких він не перечислив і близче не освітлив.

Чи треба ті елементи називати? Тут перехрещуються інтереси насамперед самої Східної Галичини, себ-то її автохтонної української людности, потім інтереси Польщі, совітських України та Росії, далі інтереси Чехословаччини й Румунії, нарешті інтереси Франції та Англії. Як підчас війни Сх. Галичина була величезним майданом, на якім по черзі розташовувались то Москалі, то Австріяки, то Німці, так і тепер над нашим безталанним краєм перехрещуються найріжнороднійші політичні й дипльоматичні ниточки. Розвязати цей фатальний вузол великі держави досі не були ані в стані, ані в силі.

Кожда думаюча людина сама може собі відповісти на запитанне, чи европейська політична атмосфера тепер настільки прояснилась, щоб саме нинішня хвилина була найслушнійшою для вирішення східногалицької справи. Кождий, хто навіть не обучався в семинарії, знає гаразд, яку бучу в світовій політиці викликав французький напад на німецьке Порурє. Хистка европейська рівновага знов захиталась у своїх основах, і абсолютно ніхто тепер не знає, що нам приносить кождий наступаючий день: війну чи мир. Вирішити тепер східногалицьку справу на користь Польщі — це значилоб кинути запалений сірник у бочку з порохом. Але такий самий ефект могло-б викликати тепер остаточне вирішенне цеї справи на некористь Польщі.

Можуть, звичайно, бути її несподіванки. Але здоровим людським розумом думаючи, можна тільки до одного висновку прийти: що фатальну східногалицьку справу, як той мітичний Гордіїв вузол, не можна розвязати — її можна тільки розрубати. І ще одно каже той здоровий людський розум: що Поляки для своїх заходів перед радою амбасадорів у справі признаня за ними Східної Галичини не могли вибрати більш нещасливого моменту, ніж це є момент нинішній.

А тепер ще слова про наших власних каварняних політиків і скороспілих критиків.

Коли збагнути всю незвичайну комплікованість східногалицької справи, то не можна буде не признати, яке то безглузде виставляти тезу, нібито „наша дипльоматія програла справу Сх. Галичини" Хто уявляв собі, що наша дипльоматія може творити чудеса, хто думав, що наша дипльоматія зможе побороти зеднані зусилля Польщі, Франції та малої антанти й „в 24 години" дістати признанне самостійности й незалежности Сх. Галичини, той може собі позволити розкіш виголошування таких абсурдів. Але хто мислить реально, хто хоч трохи орієнтується в міжнародній політичній ситуації, той мусить собі сказати, що **величезною перемогою й неоплатною заслугою нашої дипльоматії є вже те, що Сх. Галичину ще досі не признано Польщі.**

Булоб пересадою, колиб ми сказали, що **виключно** заходам нашої дипльоматії маємо завдячувати цей факт. А ми хочемо бути тільки справедливими. Але справедливість вимагає, щоб ми собі чесно та відверто сказали, що наша дипльоматія відограла в цім факті значну й поважну ролю. Без коштів, без апарату, вона спромоглась протягом цілих чотирьох років перехрещувати всі ворожі заходи в напрямі для нас некориснім. Правда, за цих чотирі роки ми не дуже посусунлись наперед у напрямі признання наших національно-державних прав на Сх. Галичину. Але чи цеж нічого не варто, що за цей час ціла зеднана Польща зі своїми великими коштами, видатними політиками й добрими звязками ні на один крок не поступила наперед у напрямі для нас некориснім?

Значіннє цього факту виступить з особливою виразністю, коли пригадати собі „успіхи" придніпрянської, великоукраїнської дипльоматії за цей час. По цілій лінії торжествує дипльоматія їй ворожа, большевицька; тут справа дійсно може вважатись програною. Але як можна говорити про „програну справу", коли противник усе ще стоїть у тій самій непотішаючій позиції, де він стояв на початку боротьби?

Наші скороспілі критики мусілиб собі краще затямити ці прості, але для них очевидно нові істини.

Берлін, 26. лютого.

Радянин.

В УСІХ СПРАВАХ „ОБЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРҐАНІЗАЦІЙ"

проситься відносити не до поодиноких урядників, але до секретаря орґанізації на адресу: „Obyednannye" 136 So. Fourth Street, Philadelphia, Pa.

ЛИСТ ВІД Д-РА ЛУКИ МИШУГИ.

Хвальна Редакціє:—

Підчас службової поїздки по Питсбурщині впало мені в руки 30-те число часописі „Америка", в якім Вп. о. сов. Й. Чаплинський в своїм письмі під заголовком: „Чи годиться забувати на людий праці"? піддає думку зложення українським громадянством дару любови для мене, складаючи заразом на ту ціль 10 дол. від себе.

Я дуже сердечно дякую о. сов. Й. Чаплинському за його щирі слова та прихильність до мене. Дякую також і за признанне, хоч по правді належиться воно більше другим, як от орґанізаціям, редакціям та поодиноким народнім робітникам по місцях, ніж мені. Дякую і за проектований дар любови, але **від його приняття рішучо відмовляюсь,** і то вже хочби з цего огляду, що в теперішнім часі маємо сотки старших народніх діячів, перед яких заслуґами моя праця блідне, а які живуть в голоді та холоді і заслугують далеко більше на дар любови з боку українського громадянства ніж моя скромна особа.

До своїх щирих прихильників маю хиба тільки одну просьбу, а саме, щоби допомогли мені до часу мого виїзду дозбирати ще суму 2,200 дол., яка нам бракує до довершення Фонду Негайної Допомоги. Якщо маю 2,200 прихильників в Америці, а вірю, що їх маю, так отсим прошу їх, щоби кождий з них вислав ще одного доляра на Фонд. Тим вратують вони заанґажовану в збірці Фонду честь Американських Українців; допоможуть матеріяльно нашому Правительству, а мені особисто зроблять як найбільшу радість.

В переїзді через Ембридж, Па., 12. марта, 1923.

Др. Лука Мишуга.

ЗАМІТКА: — Др. Мишуга має виїхати в цвітні с. р. до Европи здати звіт Українському Галицькому Правительству про відносини в Америці і на хвилевий віддих по перепрацьованню і недузі в Америці. Опісля вернеться знову до Америки на своє дотеперішнє становище у Вашингтоні.

ПОЛЯКИ ПРО СЕБЕ

Варшавська польська газета „Курер поранни" так пише про діяльність „Хієни" („хршесьціяньска єдносьць народова". вшехпольська соймова партія). Одною з „незабутніх заслуг" національного табору в Польщі буде нечуване пониженне рівня політичної дискусії. Доволі пригадати виступ Ґломбінського в соймі: ані одної поважної думки, ні сліду зусилля вийти поза демамоґічну зачіпливість, якої змістом було розяреннє, що влада не дісталась у руки партії, опертої на значній меньшости польського народу. Можливе воно лише при вжиттю насилля і на сей шлях націоналістичний табор пробував увійти в грудні. Колиж се насилле зустрілося з відпором, він зараз покинув сей небезпечний перш усього для самих його виновників спосіб і підняв великий крик ізза мнимого нарушення леґального ґрунту з боку влади. Ліберальний устрій Польщі використовує тепер той самий табор, що донедавна вірив у насилле як у допустимий засіб політичної боротьби, щоб нечувано нахабно вести пропаґанду тихсамих тенденцій та настроїв, з яких зродились грудневі злочини. Вже стоїмо перед внутрішною політичною змовою, якою ціллю безоглядна боротьба з державою і її правосильними органами в імя клича, що конституція 17. марта, 1923 не відповідає тому ідеалови, який носять у серці якраз ті що їх провідники тусаму конституцію творили й ухвалили. Не є се річева дискусія над тою конституцією, а гістеричний крик, якого єдиним змислом є те, що конституція зла, бо не допустила до влади кандидатів табору „Хієни". З того крику ні сліду не було-б, колиб на перших Народніх Зборах Мавраци Замойський дістав був голоси національних меньшостий, а в слід за тим і президентуру. Се одно вистарчить, щоб оцінити вартість тих політичних мотивів, якими кермується націоналістичний табор в його теперішній скаженій боротьбі проти уряду, веденій в тоні „лобузерської" й ординарної напасти. О що тут ходить? Не о те, як треба вести Польщу, але хто буде її вести. Рівень того роду опозиції є так нечувано низкий, що треба чудуватися легкоknown важенню з боку тих, для яких того роду пожива призначена. Творенне роздражнення, розярення, ненависти, підозрінь, розбуджування зневіри в Польщу і її завтрішний день, заохочуванне до маніфестацій проти держави й до опору проти влади, якої авторитет систематично підкопується й зневажується, викликуванне заколоту й атмосфери домашньої війни: ось одинока видима ціль того роду політичної діяльности. Що воно не служить Польщі, а йде на руку її ворогам — зрозуміє хиба кождий, кому партійний фанатизм ще не відібрав решткiв здорових змислів.

ЯК ПИСАТИ ТЕЛЕҐРАМИ ДО АЛІЯНТСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ АМБАСАДОРІВ У ПАРИЖІ.

На питання з ріжних сторін, як писати каблеґрами до аліянтської Конференції Амбасадорів в Парижі, подаємо отсе для прикладу кілька таких взірців. Кожда громада чи товариство може собі вибрати одну з таких каблеґрам і вислати зі своїми підписами.

Всі каблеґрами треба адресувати так:

ALLIED AMBASSADORS CONFERENCE,
c/o American Ambassador, Myron T. Herrick,
PARIS.

Каблеґрами добре посилати за половину ціни, а посилати треба скоро.

Ось ті взірці, як укладати каблеґрами:

For humanity's sake rescind Polish occupation of Ukrainian Galicia and save oppressed Galician people from further atrocities and outrages of Polish militarism.

.... thousand Galician Ukrainians residing in .... respectfully demand justice for their brethren in Galicia STOP Remove Polish occupant and restore National Assembly under Doctor Petrushevich as Galician people desire.

Americans of Ukrainian extraction and Ukrainians residing in .... appeal to Conference to expel Polish invaders and oppressors from Ukrainian Galicia STOP Galician people acknowledge legality only of Government headed by Doctor Petrushevich STOP Since political status of Galicia still remains to be defined why not define it in accordance with will of Galician people.

In name of humanity civilization and permanent peace in Eastern Europe and the principles for which millions of Allied soldiers laid down their lives we urge Conference to observe and secure political status of Galicia as determined by people themselves namely independence under rule of National Assembly headed by Doctor Petrushevich.

Natives of Galicia residing in ...... bitterly denounce cruel occupation of Galicia by Polish imperialists and beseech Conference to compel observance of principles of self-determination according to which Galician people proclaimed independent Republic and set up their own Government the National Assembly under Doctor Petrushevich.

East Galician problem cries for solution STOP Terminate cruel Polish occupation and restore Galician National Assembly under Doctor Petrushevich the only Government elected and acknowledged by Galician people.

Під каблеґрамою дати підпис і адресу.

В ПАМЯТЬ РОЗАЛІЇ КАШТАНЮКОВОЇ

Місто вінця на могилу бл. п. Розалії Каштанюкової, надіслали дальше на Укр. Бурсу в Новім Санчи (на Лемківщині) отсі добродії:

Стефан Баюс, Юліян Павчак і А. Данилюк, всі з Rahway, N. J. по $1.00; Теодор Грицей з Philadelphia, Pa. $2. — Разом $5.00.

Попередно оголошено $62.00
ЗІБРАНО ДОСІ $67.00

УКР. НАР. СОЮЗ ЦЕ ПІЄМОНТ ДЛЯ 46 МІЛІОНОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ

Повисші слова висказав оден наш письменник, що жив над берегами, Нілю в Єгипті, де европейська війна загнала його. Він, сердега, недолею битий, пише, що якимсь чудом отримав славний денник „Свободу" і довідався з неї, що тут, на земли Вашингтона повстало „Тов. Помочи Писменникам", і пише лист до товариства. Межи иншим пише: Ви щасливі, що маєте У. Н. Союз на чужині. Про него знає кождий Українець, деби він не проживав. Ідейна робота У. Н. Союза буде записана золотими буквами в сучасній історії, а грядучі покоління будуть мило згадувати, що У. Н. Союз це Піємонт на чужині і прибіжище всіх українських еміґрантів. Бо лише У. Н. С. двигає високо наш синьо-блакитний стяг нашої гордости і слави невмирущої, за котрий то стяг вмирало наше славне лицарство Володимиря Великого, Батька Хмеля і других провідників.

Я не можу з дива зійти, читаючи той славний орґан У. Н. Союза „Свободу." Так богата змістом, так гарно редаґована", такі цінні статті, а під ними видніють славні імена наших найвизначнійших письменників.

Читаєш і дивуєшся, що на далекій еміґрації могли Українці на щось подібного здобутись!

„Свобода" представляється наче зеркало, у котрім видно цілу 46 міліонову націю від Карпат аж по Дін, аж по Кавказ! Такий часопис то наче орґан української держави, якому належне місце хотьби у Києві.

Думаю, що цей орґан У. Н. Союза мусить мати до 60 тисяч передплатників, а Союз певно має з 50 тисяч членів. (Бог би говорив твоїми устами, дорогий земляче!) Хайже буде честь і слава членам У. Н. Союза, що спромогли ся на такий часопис. Під теперішний час український народ не має другого подібного часопису і тим то я вважаю „Свободу" правдивим орґаном усеї Соборної України. Зробіть ласку пришліть мені річник „Свободи," коли можливо і просіть заряд „Свободи," щоб були ласкаві присилати мені правильно ґазету. Як подужаю то зароблю на передплату написанням фейлетонів до „Свободи." —

От як виражуєся про наш Союз і його орган „Свободу" наш земляк з другого кінця світа! Він каже, що ми маємо певно 50 тисяч членів!

Але по правді ми маємо заледви 18 тисяч в У. Н. Союзі, бо Українці збайдужніли і потонули в чужинецькім морю. Неодні належать навіть до ворожих, польських, і кацапських асекурацій! А ті вороги посилають до краю тисячі на кульки та баґнети, щоб наш нарід знищити з лиця землі. А щож наші байдужики на це? Чи не знають, чи не чують? Ой знають вони, але кажуть: „ай донт кейр!" Мені не хочеться ходити на мітинґі У. Н. Союза! Він воліє поставити машинку на піч тай чекати, поки не накапає досить самогонної отруї, якою троїть себе і приятелів.

Друга причина, чому дехто не хоче вступити до У. Н. С. то це, що наша організація не хоче заснути мертвецьким сном та що розбуджує усіх, аби памятали за що клали свої буйні голови наші герої, селяни, міщани, інтеліґенция, — усі верстви нашого народу! У. Н. С. не дивиться, куди вітер віє, але стоїть витревало при одній ідеї, а це, що мусимо помочи, щоби добути свою власну, незалежну державу.

Є другі орґанізації, що звуть себе українськими, але чи такими є вони? От подивімся на Укр. Роб. Союз. Оден з членів тої орґанізації подав проект у своїм орґані, щоби викинути з відзнак „африканського звіра" — цебто нашого галицького льва. Таж і в націоналістів Жидів, у Англійців, у Чехів і в других народів є на гербі льви, як ідеал відваги і сили. Мені не дивно, що якийсь недотепа подав такий проект, але що редактор „Н. В". помістив от таке!

У. Н. Союз не похилив і ніколи не похилить народного прапора. Він не дасть піддурити себе інтернаціональними кличами, якими задурманюють наші вороги наших вітрогонів. Для нас Україна і український народ важнійші і близші, чим уся проча часть людства.

У. Н. С. не спічне і доти буде пригадувати усім Українцям в Америці, щоби складали жертви на укр. справи, аж поки Україна не стане свобідною — усюди свобідною, де тільки український народ живе!

Людці з ворожого табору, як от з „Робітничого Союза" увихаються по Америці за членами і за кождого нового платять аґентам нагороди.

Такі аґітатори кажуть: не приступай до У. Н. Союза, але приступай до нашого „робітничого", бо там (в У. Н. С.) **змушують** платити ріжні жертви на старий край. Ті платні наганячі кажуть, що як котрий член У. Н. Союза не заплатить народнього податку, то його суспендують!

Це є очевидна брехня! **Члени У. Н. С. складають жертви тільки такі, які самі на себе наложать на своїх братських і товариських мітинґах.**

У. Н. С. ніколи не накладав податку на своїх членів ані не змушує нікого платити, ані нікого не тягне до „Обєднання." Хто хоче, платить, а хто не хоче, не мусить. В статуті У. Н. Союза не найдете параґрафу на такий податок. Коли прийде до вашої хати такий брехун то покажіть йому сейчас двері і скажіть, най іде на Камчатку людий дурити. А заразом спитайтеся, кілько платять йому за його кириню і з чиєї кишені та платня. Та ще доложіть, що волите складати добровільну жертву на возволенне України, чим на платню для всіляких побрехачів большевицької мафії.

У. Н. С. має близко міліоновий фонд і є рішуче найсолиднійшою запомоговою орґанізацією в Америці. Вразі калiцтва виплачуємо 200—400 долярів, не нарушуючи посмертного фонду, чого жадна орґанізація не робить. Пригадайте тим ложним аґітаторам, що в **часі інфлюенції всі другі орґанізації не мали чим виплачувати посмертного, що вдовиці і сироти ходили, плакали, а власти грозили ліквідацією, як то ся стало з „Гайдамаками." Були змушені накладати осібний податок** по 3-4-5 долярів на члена, тоді, як **наш У. Н. С. виплачував всім спадкоємцям сейчас повну суму, точно і чесно без ніяких осібних податків.** Лайка це пуста річ, але це факт, що і Соломон не налле з порожного. Обезпечуватися треба там, де є будучність, щоби опісля жена і діти не плакали на своїх батьків і не викидали прокльонами костий із гробу. Платив свою кервавицю а відтак ціла його організація розсипала ся без сліду. Будьте осторожні і вступайте там, де є сила і безпечність. Укр. Нар. Союз се найпевнійша орґанізація в Америці, до якого приставайте усі Українці з цілими своїм родинами. Хай живе У. Н. С.!

В. Гасій.

РЕКОРДОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАР. СОЮЗА

за місяць лютий 1923.

НОВІ ВІДДІЛИ:

Бр. св. Йосифа в Фар Ракавей, Н. Й.
Від 261. Кишенюк Йосиф, Дмитрів Василь, Бошко Михайло, Остап Михайло, Сорочинський Петро.

Братство Трех Святителів в Ньютон Фолс, Огайо.
В. 264. Рішко Олена, Дикий Савка, Венько Павло, Рішко Микола, Пастух Дмитро, Дикий Евфозина.

Тов. ім. Богдана Хмельницького в Майнерсвил, Па.
В. 265. Пташинська Марія, Сорокач Михайло, Мартинюк Стефан, Гузела Іван, Самець Олекса, Міллер Іван, Гузела Стефан, Надич Василь.
В. 266. Горучин Лев, Папура Василь, Варшона Юліян, Бабяк Гнат, Вільчинський Микола, Варшона Яків.

Тов. ім. Тараса Шевченка в Вестбури Н. Й.
В. 267. Марченко Михайло, Теслюк Петро, Олещук Гнат, Жила Іван, Голубович, Василь, Козуб Іван, Романчук Юрій.

Тов. ім. Дмитра Вітовського в Франкфорд, Па.
В. 268. Біяк Михайло, Баглай Григорій, Погорілий Тома, Омелян Іван, Громяк Михайло, Громяк Петро, Кобель Микола, Зима Йосиф, Михалюк Гавриїл, Тимчишин Іван, Стоколоса Михайло, Сеньків Онуфрій, Петришин Олекса, Бабій Дмитро, Білий Михайло, Грицишин Микола, Гладчук Семен, Медвідь Іван, Дулеба Іван, Липка Теодор, Орляк Михайло, Оленчук Микола, Євчин Василь, Дяківський Микола, Баглай Павло, Баривка Петро.
В. 269. Нарівний Теодор, Соколовська Катерина, Дорофей Теодор, Рудий Іван, Швець Василь, Готра Олена, Кіек Вас., Мазуркевич Дорка, Швець Іван, Паньчишин Анна, Мазуркевич Михайло, Рудий Іван, Капітан Сенько, Куцин Теодор, Нарівний Іван.

Тов. ім. Івана Франка в Елмайра, Н. Й.
В. 271. Макаровська Софія, Макаровський Володимир, Осташевська Александра, Вацишин Агафія, Цуцик Олекса, Зельманович Семен, Борик Андрій, Ванько Теодор, Цуцик Марія, Жавка Катерина, Шимайський Володимир, Юськів Параня.

НОВОПРИСТУПИВШІ ЧЛЕНИ.

1. Ярема Катерина, Суровяк Осип.
В. 2. Маційовська Михаліна, Будич Іван, Ґурба Іван, Тодорів Микола.
В. 3. Токарчик Григорій.
В. 8. Бабей Павлина, Луців Іван, Савка Іван, Шпиковський Микола, Ґаздин Бартоломій, Баран Павло, Голуб Михайло.
В. 9. Шепта Юлія, Расевич Стефан, Расевич Йосиф, Паньчишин Іван, Шах Марко.
В. 11. Макаревич Анна, Тивонюк Василь, Бартошук Петро, Козак Антін, Макаревич Антін, Козак М. Іван.
В. 14. Беґер Юрій.
В. 15. Савіцька Розалія.
В. 22. Більська Марія.
В. 24. Кушнір Василь, Білецька Катерина, Боречкевич Текля, Галендій Людвик.
В. 27. Романишин Анна, Держирука Трофим.
В. 29. Савка Олекса, Денис Микола, Ольковський Іван, Мандзяк Стефан, Філь Антін.
В. 34. Качай Анна, Оберц Анна, Рацик Анастазія, Качай Василь, Саляк Іван, Орлінський Франко, Безпалюк Микола, Саляк Іван (мол.).
В. 37. Пілат Танька, Заборська Христина, Погранична Анна, Костишин Текля, Солтицька Розалія, Оґар Настя, Чечель Параня, Коценюк Агафія.
В. 38. Салянський Михайло.
В. 43. Малiньчак Іван, Савка Федор, Єдинак Анна.
В. 44. Конопельська Марія.
В. 45. Бутрин Анна, Бутрин Василь, Мусій Олекса, Вишиванюк Михайло, Др. Коваль Володимир.
В. 47. Яблонська Марія.
В. 50. Лазарів Йосиф.
В. 52. Хрупалик Теофіля.
В. 57. Вівчар Марія, Глушко Параня, Зальопана Софія, Бабяк Марія, Заблоцький Микола, Микусь Микола, Лесняк Онуфрій, Вівчар Василь.
В. 58. Данавяк Михайло.
В. 59. Павлюш Филип, Венґрин Антін, Волк Йосиф, Дрозд Михайло, Підлуський Йосиф, Мельник Микола, Студницький Йосиф, Іванишин Стефан, Максимів Іван, Пстоловський Дмитро, Бакай Григорій, Чайківський Йосиф, Дрозд Федор.
В. 63. Кучвара Ева, Вархоляк Данько, Гуменда Анна, Вархоляк Марія.
В. 64. Швець Йосиф.
В. 65. Качурак Олена, Реєнт Анастазія, Ванаца Теодор, Федош Теодор, Ватралик Текля.
В. 67. Ґудз Йосифина, Андрушко Ів., Кушнінський Василь.
В. 69. Посацький Лев.
В. 70. Шостак Зинько.
В. 73. Волович Михайло, Храпливий Микола, Жарський Іван, Хрущ Станислав, Настасівський Олекса.
В. 74. Мельник Йосиф.
В. 76. Хринівська Анастазія, Плесконос Стефан.
В. 77. Горечко Іван, Мисько Софія, Солоничний Василь, Кушіль Микола, Ривак Даниїл.
В. 78. Ленард Іван, Тиник Андрій.
В. 81. Крушельницький Володимир.
В. 82. Малиш Василь, Питак Семко.
В. 83. Квасінська Катерина.
В. 84. Чаплінська Анастазія.
В. 86. Химка Павло.
В. 90. Надич Іван (мол.), Височанська Анна, Сидор Максим, Даниїл Яким.
В. 91. Лаш Орест, Луцьович Петро, Кремінь Володимир, Іваненько Іван, Рудавська Марія.
В. 92. Олещук Стефан, Ворохович Микола.
В. 94. Заяць Петро.
В. 96. Костек Павло, Коростенська Людвіка.
В. 99. Ільків Юстина, Сидорко Параня, Балогач Михайло.
В. 100. Гриневич Іван, Воліґроцький Михайло.
В. 102. Борило Микола.
В. 104. Антопорович Александра, Шуст Яга, Баран Марія.
В. 106. Островський Андрій.
В. 108. Берґацький Іван.
В. 109. Шумілов Анна.
В. 110. Буґера Яким.
В. 111. Павчак Яків, Горняк Ілько.
В. 112. Багней Марія.
В. 116. Савран Катерина.
В. 117. Кучма Семен, Лунів Анеля.
В. 119. Цепин Анна.
В. 120. Коваль Ева, Корнецька Олена, Злерник Анна, Шиян Катерина.
В. 122. Кравець Семен, Сошик Іван, Сидзинська Ксеня, Пиуля Анна, Проницька Анна.

В. 127. Шеремета Володимир, Левицький Максим, Юзвяк Стефан.
В. 128. Микитка Михайло, Волошанська Анна, Пошивак Анна.
В. 132. Кічан Адам, Возняк Стефан, Валлас Михайло, Семчак Юрій.
В. 135. Клим Антін, Ткачишин Іван.
В. 136. Патрош Стефан.
В. 137. Мамрич Дмитро.
В. 139. Ковальчук Іван, Кіщак Павло, Сидор Андрій.
В. 141. Крижанівський Антін.
В. 143. Варениця Павло.
В. 144. Гінда Іван, Марусевич Іван.
В. 146. Ониськів Андрій.
В. 147. Клемен Василь.
В. 149. Вихер Франко, Коверко Михайло, Гнатишин Микола.
В. 152. Польний Петро.
В. 159. Лисик Іван, Ремез Іван.
В. 160. Варварчин Емілія.
В. 168. Іванило Катерина.
В. 170. Кулинич Яків, Фурка Петро, Фурка Михайло.
В. 171. Чабаранок Іван, Ясінський Григорій.
В. 172. Филипов Григорій.
В. 174. Савран Василь.
В. 176. Яворська Танька.
В. 178. Тижбір Михайло.
В. 179. Кокоруз Михайло.
В. 181. Шпак Микола.
В. 182. Конецька Катерина, Химко Григорій, Зубар Онуфрій, Кінайлюк Микола.
В. 183. Чупілівський Франко, Олійник Захарій.
В. 189. Костів Олена, Бродич Настуня, Лин Настуня, Флюдович Анна.
В. 193. Нестор Катерина, Бучек Марія, Бучек Андрій, Брудний Марія, Положак Іван, Паробій Іван.
В. 196. Савчин Семен.
В. 199. Варварич Іван.
В. 200. Ґричило Текля, Орлян Евгенія, Савка Параня, Великанович Іван, Лата Павло.
В. 206. Клекот Анастазія, Ґурбель Михайлина, Коперник Мойсей, Коцюба Павло, Комуницька Параня, Тепер Антонина, Янчишин Іван.
В. 207. Рура Іван, Атаманюк Варвара
В. 208. Сінгалевич Іван.
В. 209. Бобеньчак Михайло, Кармазин Семен, Вадяк Василь.
В. 211. Демкович Григорій.
В. 212. Папа Марія.
В. 213. Гадусь Семен.
В. 214. Фітель Анна, Блюс Олекса, Мельник Афтаназій, Свистович Конст.
В. 217. Захарко Михайло.
В. 218. Сорока Катерина, Сухар Іван, Стахура Йосиф, Майданик Петро.
В. 220. Гадима Іван, Бліда Марія.
В. 221. Чучман Анна, Войцеховський Василь, Демчина Петро, Кашуль Мик.
В. 223. Стебелінська Ксеня.
В. 224. Поливка Анна.
В. 227. Іванців Юлія.
В. 228. Расевич Катерина, Кріль Анна
В. 229. Савкулич Василь, Ґарасим Евгенія, Савкулич Григорій, Савкулич Іван, Чорняк Розалія, Сарняк Станисл.
В. 230. Прислінська Марія, Шпак Павло, Філь Іван, Шпак Катерина, Др. Мміт Б. Ламойт, Мисливий Іван, Рущак Іван.
В. 231. Мицяк Дмитро, Ґрундза Теод.
В. 232. Петровська Цецилія, Сенько Олекса.
В. 234. Бурбеляк Йосиф, Воробель Іван, Ільницький Андрій, МкЛейн Анна, Ґвідь Юрій.
В. 239. Матишин Дмитро, Лев Матвій
В. 241. Шевчук Марія, Шевчук Григорій, Маланчин Юрій, Мохнацький Микола.
В. 242. Коропчак Андрій, Коропчак Анна.
В. 248. Бохняк Ілія, Хоміцький Теодор, Зубко Антін, Левкович Микола, Грущак Панталеймон.
В. 249. Пивовар Анна.
В. 251. Страп Анастазія, Янівський Антін, Гузар Марія.
В. 253. Федорас Яким, Олінкевич Михайло, Босик Василь, Куртий Дмитро, Пилипов Петро.
В. 255. Проць Людвіка.
В. 258. Карпа Самуїл.
В. 259. Олексів Ол., Олексів Марія.
В. 274. Шляхтянчин Семен.
В. 276. Лень Йосиф, Яворська Анна, Владичок Микола, Прокопович Петро, Косарич Юрій, Прокопович Пелагія, Бучек Вавринець.
В. 277. Курило Олекса, Ярошкевич Михайло.
В. 282. Танасишин Петро, Марків Варвара.
В. 288. Мадрига Анна, Присташ Анастазія, Присташ Федор, Чиш Юстина.
В. 290. Станькевич Розалія, Бартох Елисавета.
В. 292. Кіянчук Пилип, Хромей Василь, Кук Марія, Романюк Олекса, Хромей Агафія, Квасниця Василь, Вандига Гнат, Квасниця Микола, Голубіцький Юрій.
В. 295. Тивоньчук Евстахій, Гурин Марія.
В. 296. Різник Марія, Кіляр Петро.
В. 300. Парфин Ілько.
В. 301. Ростовський Іван.
В. 308. Венґер Гавриїл.
В. 316. Кучмій Марія, Плескан Катерина, Данилишин Анна, Луцишин Теодозія, Квасниця Теодор.
В. 318. Трач Анна, Бурко Анна.
В. 321. Янушевич Анна, Савчин Анна, Вілінська Петронеля.
В. 323. Криклива Никодима, Масута Теодор, Желехівська Анна, Саган Анна.
В. 330. Корчинський Стефан, Мигас Марцеля.
В. 332. Тимчук Іван, Ковальчук Мих.
В. 338. Кудлик Іван.
В. 339. Галевич Пилип.
В. 347. Мокрицький Григорій.
В. 351. Удут Тимофтей.
В. 355. Юркевич Аґафія, Швець Пр.
В. 357. Фостек Марія, Мудрий Софрон, Міщак Асафат.
В. 364. Левицький Теодор, Павлишин Яків, Кобилюх Іван, Савчук Іван, Сподар Настя, Бурко Анна, Пастернак Дмитро, Процьов Іван.
В. 367. Пукіш Іван, Когут Дмитро, Білецький Василь, Кушлик Петро, Романишин Олекса, Попович Пелягія, Антонів Дмитро, Сидор Іван, Федоришин Іван, Воробець Ксаверій, Щупак Настя.
В. 369. Мількович Феня, Дрофич Григорій, Сохан Пеягія, Ковтун Анна.
В. 370. Вітовська Михайлина, Малішевський Андрій, Василик Павло, Гузар Константин, Зарицький Теодор, Ґлеснер Тит, Чаприна Онуфрій, Чухрій Іван, Стасюк Кароль, Ґіна Олекса.
В. 380. Михнич Катерина.
В. 384. Буткевич Никодем, Шабала Василь.
В. 385. Сокол Анна, Кулинич Марія.
В. 388. Лебіщак Григорій, Дмитрик Петро, Пастернак Теодор, Дверницький Стефан, Урбан Теофіль.
В. 396. Дириняк Михайло.

ЧЛЕНИ НАНОВО ПРИНЯТІ.

В. 1. Новак Фемій, Козяр Василь.
В. 18. Колтко Григорій, Колтко Іван.
В. 78. Ґонтарчик Василь.
В. 80. Сеник Микола, Маркевич Мих.
В. 99. Петринець Микола.
В. 100. Ґабля Стефан, Мачита Теодор, Яхвак Андрій.
В. 102. Шаваринський Микола, Дутковський Михайло.
В. 103. Крук Стефан.
В. 122. Пунда Антін.
В. 138. Ціжман Томко.
В. 142. Думанський Іван, Рошучинський Іван.
В. 155. Мороз Василь.
В. 191. Покида Розалія, Покида Петро.
В. 211. Голуд Ілько, Голуд Анастазія
В. 248. Сивозяк Микола.
В. 254. Матейчак Стефан.
В. 283. Павлиш Василь.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ КАРТАМИ (ЛИСТАМИ).

В. 27. Мандзевичівна Йоанна.
В. 28. Кіцак Анастазія, Кіцак Іван.
В. 52. Журавель Іван.
В. 74. Олач Дмитро, Олач Марія.
В. 86. Хованець Демко.
В. 94. Сисак Федор.
В. 99. Поступак Юрій.
В. 102. Стецьов Григорій.
В. 112. Стецьов Олена.
В. 116. Волічинський Михайло, Михальчишин Олекса.
В. 126. Мацидин Михайло, Мацидин Анна.
В. 141. Стадник Іван.
В. 175. Присташ Михайло.
В. 200. Ґардецька Вікторія, Ґардецький Ілько.
В. 217. Шеремета Марія.
В. 223. Цеплий Данько, Цепка Мих.
В. 227. Кобилінський Олекса.
В. 229. Ізак Григорій.
В. 239. Кірвавич Теодор.
В. 277. Копанецький Стах.
В. 290. Шабашович Христина.
В. 296. Афатанас Стефан.
В. 316. Петрів Петро, Петрів Юстина.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ АБО ВИКЛЮЧЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 3. Гарасимчук Михайло.
В. 15. Шибаль Захарій.
В. 18. Башта Марія.
В. 24. Магновський Людвик.
В. 33. Михалко Катерина.
В. 41. Кац Параска, Ятчишин Нестор
В. 63. Колодій Павло.
В. 77. Маличівська Марія.
В. 81. Дурдела Евстахій, Ціпій Іван.
В. 91. Брицький Юрій.
В. 100. Ґабля Теодор.
В. 131. Марчук Антін.
В. 132. Гладкий Іван.
В. 142. Наливайський Станислав.
В. 147. Кузьмин Василь.
В. 155. Попаца Марія.
В. 170. Кузенька Петро.
В. 171. Кушак Марія.
В. 183. Манько Андрій.
В. 186. Баволяк Михайло.
В. 190. Карпюк Анна.
В. 209. Капраль Юрко.
В. 217. Череватий Микола, Тихий Григорій, Качмар Катерина.
В. 219. Якимів Дмитро.
В. 231. Кобинець Михайло.
В. 234. Великанович Григорій.
В. 241. Струк Петро, Польний Онисько.
В. 249. Петрик Анна.
В. 252. Гамада Павло.
В. 254. Кравець Михайло, Марканич Павло, Процько Сташко.
В. 274. Каперис Іван.
В. 276. Новіцький Іван.
В. 292. Ґайз Розалія, Ґайз Григорій.
В. 293. Квасниця Сенько.
В. 300. Кучма Анна, Кучма Семен, Козопис Дмитро, Кучма Максим, Зґоба Андрій, Зорило Василь.
В. 301. Новосад Катерина.

В. 308. Реник Й. Іван.
В. 316. Дорофей Михайло, Івашків Стефан.
В. 338. Балоґ Михайло, Гладиш Семен, Кунька Михайло, Шовтис Трохим, Кунька Марія.
В. 341. Волянський Петро, Періль Лен.
В. 367. Хмиляк Матвій.
В. 370. Ковальчук Іван.
В. 388. Пацановська Марія, Пацановський Іван.

ЧЛЕНИ ВЗЯВШІ ПЕРЕСТУПНІ ЛИСТИ (КАРТИ).

В. 16. Хомій Олекса.
В. 18. Шабошович Христина.
В. 36. Шеремета Марія.
В. 48. Цеплий Михайло, Цеплий Данько.
В. 73. Баворовський Павло, Малішевський Юрій, Баворовська Марія.
В. 85. Борецький Гілярій.
В. 99. Шійка Іван.
В. 133. Ізак Григорій.
В. 160. Галичин Іван.
В. 179. Кундеревич Ілько.
В. 207. Журавель Іван.
В. 234. Ґардецький Ілія.
В. 237. Костира Іван.
В. 245. Волчинський Михайло, Михальчишин Олекса.
В. 247. Кірвавич Теодор.
В. 255. Оляч Дмитро, Оляч Марія.
В. 258. Афатанас Стефан.
В. 259. Козак Іван.
В. 270. Мельник Марія.
В. 276. Кобилінський Олекса.
В. 295. Стеців Олена, Стеців Григ.
В. 303. Рудик Йосиф, Куцик Михайло, Куцик Микола, Лукиник Юрій, Гуцул Микола, Рудик Маріян.
В. 402. Язьвінський Григорій, Булка Федь.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ.

В. 1. Каня Іван.
В. 2. Ґамбаль Гавриїл.
В. 12. Дошна Афтанас.
В. 25. Каштанюк Розалія.
В. 28. Шмерек Петро.
В. 38. Цабаль Петро.
В. 60. Пришляк Ева.
В. 96. Князь Йосиф.
В. 198. Покітинський Михайло.
В. 229. Заячківський Адам.
В. 235. Андрець Андрій.
В. 276. Карасек Йосиф.
В. 326. Ґошковський Станислав.
В. 339. Голик Василь.
В. 351. Ганусич Гавриїл.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З кінцем місяця січня 1923 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	12.672
В місяцю лютім 1923 р. принято нових членів	508
В місяци лютім 1923 р. принято наново	26
В місяци лютім 1923 р. принято з переступними листами	30
В місяци лютім 1923 р. принято з інших кляс посмертного	18
Разом	13.254
В місяци лютім 1923 р. суспендовано	63
В місяци лютім 1923 р. відійшли з переступними листами	35
В місяци лютім 1923 р. відійшли до інших кляс обезпечення	18
В місяци лютім 1923 р. померли	15
Разом	131
З кінцем місяця лютого 1923 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	13.123

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі D на $100	11
В клясі A на $250	291
В клясі AA на $500	4.218
В клясі B на $750	467
В клясі C на $1000	7.996
В клясі BB на $1500	127
В клясі CC на $2000	13
Разом	13.123

ЗІСТАВЛЕННЄ РЕКОРДІВ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ У.Н.СОЮЗА:

З кінцем місяця січня 1922 р. було дітей обезпечених в Молодечім Департаменті У. Н. С.	5.998
В місяци лютім 1923 р. принято нових	270
В місяци лютім 1923 р. принято наново	38
В місяци лютім 1923 р. принято з переступними листами	18
Разом	6.324
В місяци лютім 1923 р. суспендовано	45
В місяци лютім 1923 р. відійшли з перест. листами	15
В місяци лютім 1923 р. померли	3
Разом	63
З кінцем місяця лютого 1923 р. було всіх дітей обезпечених в Молодечім Департаменті У. Н. Союза	6.261

ЗІСТАВЛЕННЄ ЗАГАЛЬНЕ:

З кінцем місяця лютого 1923 р. повнолітних членів	13.123
Дітей членів	6.261
Разом всіх обезпечених в У. Н. Союзі	19.384

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї тісно застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць лютий 1923 р. як суспендовані або виключені за неплаченне місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися в протягу сего місяця (марта) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Єсли цего не зроблять до кінця місяця марта 1923, то в цвітни 1923 року мусять виповнити нові аплікації (просьби о приняттє) наколи схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і молодечі, котрі в місяци лютім 1923 р. взяли переступні листи а єще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци марті 1923 р. бо на другий місяць, то є в цвітни 1923 р. стратилиб всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о приняттє).

С. Ядловський, голов. предс.
І. Каштанюк, гол. рек. секретар.

ДОПИСІ

ЕЙКРОН, ОГАЙО.

Збірка на „Негайну Поміч".

Українська, греко-католицька парохія Сошествія св. Духа в Ейкрон, О., післала $56.00 до представництва в Вашингтоні на „Негайну Поміч".

Зложили слідуючі: Дрібні жертви $8.50; з панахиди $6.00; О. Л. Закревський $3.00; Вол. Новосельський і Мих. Петруха по $2.00; Ник. Сорока, Тома Онишків, Віктор Сенюк, Гриць Гнатів, Володимир Поливка, Атанас Тивончук, Теодор Мосійовський, Михаіл Борович, Николай Українець, Михайло Лисий, Яків Іваницький, Теодор Баран, Іван Ґбур, Гриць Бронкович, Николай Шквара, Дмитро Міскало, Стефан Пило, Стефан Яциник, Михаіл Ґеншош, Антін Даньковський, Алексей Цепко, Гавриїл Левко, Ів. Цепко, Константин Цепко, Николай Кечирчак, Іван Козак, Василь Пільгуй, Йосиф Ґбур, Іван Дорош, Дмитро Гріб, Маріян Горощак, Антін Сироїд і Михаіл Філяс по $1.00; Стефан Козловський, Атанас Оленяк і Петро Кос по 50 ц. — Разом $56.00.

Збіркою занимався предсідатель парохії д. Володимир Новосельський.

Андрій Мінько,
секр. парохіяльний.

—o—

ПАТСВІЛ, ПА.

Гостина Укр. Нац. Хору.

По довгім вижиданню діждалисьмося наконець, що і до нас загостив д. Кошиць із своїм славним хором. Дня 28-го лютого відбувся концерт у великій сали „Гіподрому", яка помістить около 4.000 людий.

Не стану описувати поодиноких точок, а скажу тільки, що публика уперве чула такий концерт. Ми читали оголошені похвали у „Свободі" і других часописах, але навіть не могли собі зобразити, щоби людські голоси могли створити таку чудову гармонію.

А вжеж ми, Українці, слухаючи, немов переносилися у рідні сторони і в давну бувальщину. Коли прижмурив очи, то здавалося, що усьо уві сні, та що якийсь чародій привів русалок та Запорожців та увесь завмерший український світ наново до життя.

Чого буду росписуватися про удачу. Скажу тільки, що оплески — здавалося, завалять галю.

Хайжеж буде слава добр. Кошицеві і його „Капелі", що зготовили такий артистичний пир та що піднесли славу укр. народа по всіх закутинах Америки і у нас!

—o—

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ.

Збірка на Негайну Поміч.

Наша громада в Картерет не дуже велика, але зате український дух не завмер поміж нами. Ми, тут замешкалі Українці зорганізували „центральний комітет", котрий займається українськими справами і помочию рідному краеви. Сего року, 4-о лютого ми скликали малі збори і запросили на бесідника д. Слободяна. Насамперед забрав вступне слово наш парох, о. Й. Чаплинський, який привитав усіх зібраних сердечними словами. Він заохотив горячо всіх присутних до жертв на негайну поміч рідному краєви. Дальше о. Чаплинський покликав на бесідника д. Р. Слободяна. Цей славнозвісний оратор відразу порушив серця усіх, коли став говорити за нашу славну минувшину, як то колись боролися наші прадіди за волю і долю України. Ми наче переживали ті хвилі, коли козацтво ішло у бій за визволення українського народу з під ляцько-панської кормиги. Він вказав на заповіт Шевченка, який показав нам дорогу до здобуття свободи: — Борітеся — поборете! — І справді не остає нам нічого тільки боротьба, до якої мусимо стати усі одною лавою. В краю жертвують свою кров, а тут мусимо зложити жертви у грошах. Це лекший обовязок, чим віддати здоровлє або життя!

Ми не можемо стати разом з братьми у боєвих рядах, але натомісць ми мусимо дати їм таку поміч, на яку тільки ми годні здобутися. Нам ніхто не поможе збудувати української держави, тільки ми самі. Нашими грішми ми купимо оружіе для наших героїв, щоб не ішли голіруч у кріваваий бій!

Ані Польща, ні Румунія, ані Московщина не віддадуть нам добровільно нашої землі. Самі вороги заставляють нас до війни із ними. Ми не хочемо ані кусня чужого, але і свого не віддамо ніколи нікому!

Дивіть, що вже тепер виправляє ляшня в Галичині. Тут д. Слободян росповів, як на Лемківщині Поляки забирали молодих хлопців до польської армії. А було тиж хлопців дванайцять. Вони не хотіли іти і сказали: ми не підемо до польського війска служити. Ми Українці! Тоді Поляки збили їх до безтями і покидали на землю та й казали їм землю їсти, причім питали чи добра. Відтак питали їх, чия то земля, а коли вони відповіли, що це наша Українська, тоді Поляки їх знов били по звірськи. Помимо тих знущань вони і так не хотіли іти до польської армії. Згадав також д. Р. Слободян про нашу армію, котра стоїть в Чехословаччині. Коли їх питали чи не хочуть вони вернути до Галичини, то вони відказали: ми хочемо, але не маємо амуниції. Ми хочемо вернути, але не з голими руками а з крісами, гарматами, — у повній збруї. Так і ми в Америці замешкалі Українці, коли хочемо поміч дати своїм рідним браттям і збудувати свою державу, то уперше всього мусимо мати витревалість і одноцільний фронт. Мусимо закинути усякі партії, і стреміти тільки до одного, щоб стати ґаздами на своїй землі.

Бесіда д. Слободяна викликала знамените вражіннє, чого доказом були горячі оплески і зібрані жертви, які зложили слідуючі: По $5.00: о. Й. Чаплинський, Михаіл Проскура, Йосиф Клебан, Михаіл Дудич; по $3.00: Василь Ковальчук і Йосиф Попіль: по $2.00: Семен Ожинський, Захарий Сорока, Іван Ґураль, Михаіл Скочипець, Михаіл Дмитрів, Михаіл Савірка, Семен Кармазин, Михаіл Царик, Йосиф Ґолик, Михаіл Головчак, Роман Дмитрів, Іван Покотицький; по $1.00: Петро Боднар, Іван Несторович, Максим Сікора, Дацко Щкрамко, Йосиф Тилька, Григорій Маслюх, Яків Коза, Григорій Мотуз, Іван Ґей, Катерина Проскура, Теодор Козмовський, Антоний Сирник, Кость Миньо, Михаіл Бобенчак, Стефан Сташко, Іван Маркович, Ілько Царик, Григорій Волянський, Йосиф Ґінда, Вас, Трух, Теофан Возьний, Петро Вуй, Теодор Кузминський, Григорій Савка, Василь Сарафинович, Ол. Слюсарчик; по 50 ц.: Матвій Мурза, Тимко Кочиркевич, Михаіл Вихованець, Йосиф Мазурик; — із дрібними датками зробило разом $82.50. По тій збірці д. Слободян подякував всім присутним сердечними словами за складку і участь на зборах.

Мушу додати, що на жаль, есть ще много Українців, котрі тільки себе називають Українцями, але не хотять ні пальцем рушити, щоби помочи свому народови. Сором для таких людий, що не хотять самих себе і своїх ратувати від загибели. Віче відбулося дуже гарно. Всі були дуже вдоволені з бесіди д. Слободяна, який говорив без перерви майже дві години. На закінчення відспівано „Ще не вмерло Україна" і „Не пора Москалеви й Ляхови служить!", а також мужеський квартет відспівав: „Крилець, крилець сокола дай".

Комітет складає від себе щиру подяку бесідникам і вічевикам.

Гроші вислані чеком до Вашингтону.

ЗА КОМІТЕТ:
М. Прокура, предс.; **М. Дмитрів і В. Ковальчук,** секр.; **М. Скочипець,** кас.

МІТИНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ІСТ ЯНҐСТАВН, О. Тов. Сокіл, від. 218 повідомляє, що чвертьрічний мітинґ відбудеться о 3. годині пополудни в неділю, 18. марта в гали італійській під ч. 64—12-та ул. На порядку нарад важні справи до полагодження. Будеться вибирати секретаря. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник 1 дол. — П. Кошевка, предс.; М. Бурий, секр.

МАКАДУ, ПА. Бр. Сошествія св. Духа, від. 7 повідомляє, що місячний мітинґ відбудеться о 1. годині попол. в неділю, 18. марта в церковній гали при Вест Блейн ул. Проситься всіх членів прийти на той мітинґ, бо суть важні справи до полагодження. — І. Когут, предс.; Г. Пухир, секр.

НОРТУМБЕРЛЕНД, ПА. Бр. св. Михаїла, від. 357 повідомляє, що чвертьрічний мітинґ відбудеться о 2. годині попол. в неділю, 18. марта в домі під ч. 724 Дук ул. Обовязком кождого члена явитись, бо є важні справи до полагодження. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник 1 дол. — А. Візний, секр.

ВУДЛОН, ПА. Бр. св. о. Николая, від. 120, повідомляє що чвертьрічний мітинґ відбудеться о 2. годині попол. в неділю, 18. марта в гали парохіяльній. На порядку наард буде одобреннє братського статута і богато инших справ до полагодження. Обовязком кождого члена прийти на сей мітинґ і вирівнати свої недоплати. — М. Мармура, секр.

ВЕСТ ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. Згода, від. 62 повідомляє, що надзвичайний мітинґ відбудеться о 3. годині пополудни в неділю, 18. марта в гали під ч. 6177 Гленмор Евеню. На порядку нарад важні справи до полагодження. Проситься членів вирівнати довг, бо в противнім случаю будуть суспендовані. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник 1 дол. — Н. Вовк, предс.; В. Бідей, секр.

МИЛВОКІ, ВІС. Тов. ім. Ів. Франка, від. 103 повідомляє, що чвертьрічний мітинг відбудеться о 7. годині вечером в суботу, 17. марта в гали парафіяльній. Проситься всіх членів прибути, бо маємо дуже важні справи до полагодження. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а ряудник 1 дол. — Т. Таніт, предс.; В. Колодрубець, секр.

НАЙСТАВН, ПА. Бр. св. Володимира, від. 105 повідомляє, що чвертьрічний мітинг відбудеться о 3. годині по пол. в неділю, 18. марта в гали Укр. Громади під ч. 2051 Рован ул. На порядку нарад суть дуже важні справи, котрі мусять бути полагоджені. Неявившийся член заплатить кару 50 ц., а урядник 1 дол. — П. Чорний, предс.; С. Слободзян, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. Бр. св. о. Николая, від. 106 повідомляє, що звичайний мітинґ відбудеться о годині 1.30 попол. в неділю, 25. марта в парохіяльній гали при Оклей і Райс стр. На порядку нарад є важні справи до полагодження. Проситься всіх членів явитись і вирівнати свої належитости. Також напоминається кождого члена, що будеться збирати народний податок за місяць січень і лютий. — М. Петрів, предс.; В. Гриньків, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Бр. св. Володимира, від. 130, повідомляє своїх членів, що квартальний і місячний мітинґ відбудеться в суботу, 17. марта в У. Н. Домі під ч. 217-219 Іст 6-та ул., точно о годині 8. вечером. На сей мітинґ прошу прибути конечно, бо суть важні справи до полагодження, а особливо проситься тих членів, що забрали лісти до збирання жертв голодуючим, щоб конечно їх доручили на тім мітинґу, а також тикети з минувшого представлення. — І. Солтис, предс.

НЕСКЕГОНІНҐ, ПА. Бр. св. Михаїла, від. 231 повідомляє, що надзвичайний мітинґ відбудеться о 1. годині попол. в неділю, 18. марта в домі А. Гоцка під ч. 221 Рейлровд. На порядку нарад суть важні справи до полагодження. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник 1 дол. — А. Гоцко, предс.; Р. Чолій, секр.

ІСТ СТ. ЛУІС, ІЛЛ. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 308 повідомляє, що чвертьрічний мітинґ відбудеться о 1. годині попол. в неділю, 18. марта в гали У. Н. Дому під ч. 1020 Норт 9-та ул. Буде ухвала нового статута, тож обовязком кождого члена явитись. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник 1 дол. — Д. Гладишевський, пр.; Д. Іващук, секр.

БОФАЛО, Н. Й. Бр. св. о. Николая, від. 127 повідомляє, що надзвичайний мітинґ відбудеться о годині 12.30 поп. в неділю, 18. марта в парохіяльній гали під ч. 308 Філмор Евеню. На порядку нарад важна справа до порішення, с. е. справа заложення молодечого відділу. Неявившийся член заплатить кару 1 дол., а урядник 2 дол. — Т. Кушка, предс.; Е. Тимкович, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Тов. Буковина, від. 14 повідомляє, що взичайний мітинг відбудеться о 8. годині вечером в вівторок 20. марта в гали Української Бесіди під ч. 82 Ст. Маркс Пл. (8. ул.). На порядку нарад вибір секретаря фінансового і инші важні справи до полагодження. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник 1 дол. — М. Паламарук, предс.; М. Ставчанський, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. Тов. Запорожська Січ, від. 388 повідомляє своїх членів, що надзвичайний мітинг відбудеться 18. марта в гали церковній о 1. годині. Проситься всіх членів щоби були присутні, бо суть важні справи до полагодження. — П. Огар, секр.

ОЛИФАНТ, ПА. Бр. св. Кирила і Методія, від. 86, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що мітинг відбудеться в неділю, 18. марта зараз по Службі Божій. Кождий член мусить вирівнати свої місячні вкладки. На порядку дня буде голосованне над календарем на 1924 рік і звіт старого касієра, який вносить резигнацію, і вибір нового. Справи дуже важні для нашого братства і тому присутність кождого урядника і члена конечна. — Н. Кисільовський, предс.; М. Пащук, секр.

ЧРІ, ПА. Бр. св. Петра і Павла, від. 40 повідомляє, що мітинг відбудеться 18. марта о годині 6. вечер під ч. 908 Гес Евеню. Кождий член повинен явитись на призначений час. З неявившимися членами на мітингу поступиться після статута. — М. Пеленський, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. Отсим подається до відома всім членам тов. Єдність, від. 163, що мітинг відбудеться в неділю, 18. марта о годині 2. пополудни під ч. 501 Норт 3-та ул. Проситься всіх явитись на означений час, бо буде справа календаря на 1924 рік. Так само будеться принимати нових членів після статута. — М. Шегда, предс.; Н. Курко, кас.; П. Мельник, секр.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ. Отсим повідомляється членів Запорожської Січи ім. Б. Хмельницького, від. 245, що мітинг відбудеться 18. марта точно о годині 2. пополудни у гали при укр. православній церкви. Члени повинні явитися всі, бо мається голосувати в справі далендаря на 1924 рік. На вас самих залежить чи має бути календар чи ні. Рівнож проситься привести нових членів, а котрі члени мають діти а не суть записані в Молодечім Союзі, запишіть їх. Не платіть і не запомагайте жидівські іншуренси і не окрадайте самі себе. Тямте слова великого Шевченка: що хто дає цент в чужі підприємства, той нищить сам себе і свій народ і есть виродком. Час настав бути горожанином 46 міліонової української родини. — М. Скуропад, предс.; О. Сабат, кас.; В. Гасій, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Бр. св. Йосафата, від. 217 повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітинг відбудеться 18. марта, в неділю, о годині 2-ій на церковній гали. Проситься всіх членів явитись і вирівнати свої залеглости, як також проситься членів прибути на означений час, бо важні справи до полагодження. — М. Бінашевський, пр.; І. Пастушин, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. Подається до відома членам тов. ім. Івана Франка, від. 83, що мітинг відбудеться 18. марта о годині 2. пополудни в гали Укр. Амер. Горожан під ч. 822 Н. Френклин ул. На порядку нарад суть важні справи до полагодження як: референдум календаря на 1924 рік, справа народного податку, справоздання з балю і т. и. Кождий член обовязаний прийти на мітинг, бо в противнім разі наразиться на неприємности. — І. Витязь, писар.

ВИЛКСБЕРИ, ПА. Бр. св. о. Николая, від. 99 повідомляє своїх членів, що квартальний мітинг відбудеться в неділю, 18. марта зараз по Службі Божій в гали церковній. Проситься усіх членів прибути на той мітинг, бо єсть важні справи до полагодження і виповнити свій обовязок. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник 1 дол. — В. Гнатів, предс.; Н. Герман, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. Отсим повідомляється членів бр. св. Володимира, від. 42, що квартальний мітинг відбудеться 18. марта, о 2. годині пополудні в льокалі Укр. Нар. Дому при 148 Гоп Евеню. Проситься всіх членів явитись на мітингу, бо е важні справи до полагодження. Неявившийся член як і урядник заплатить кару приписану після ухвали. — Т. Мухній, предс.; О. Свитак, секр.

САВТ БЕТЛЕГЕМ, ПА. Бр. св. Димитрія, від. 288 повідомляє всіх своїх членів, що квартальний мітинг відбудеться 18. марта о годині 2. пополудни в Українській ґали. На сей мітинг повинні явитися всі члени, бо є важні справи до полагодження. Позамісцевих членів також проситься прибути. Обовязком кождого члена прибути на мітинг і вирівнати свої залеглости, а не передавати через других членів. — С. Каплун, пр.; В. Могильський, секр.

ВИЛКСБЕРИ, ПА. Бр. св. Івана Хрестителя, від. 223, повідомляє своїх членів, що квартальний мітинг відбудеться в неділю, 18. марта о 3. годині пополудни в церковній гали під ч. 635 Норт Рівер ул. На порядку нарад буде справоздание з трох місяців. Проситься щоби всі члени явились на означений час. Котрий член не явиться, заплатить кару після статута. — С. Фещак, предс.; Г. Гулька, секр.